

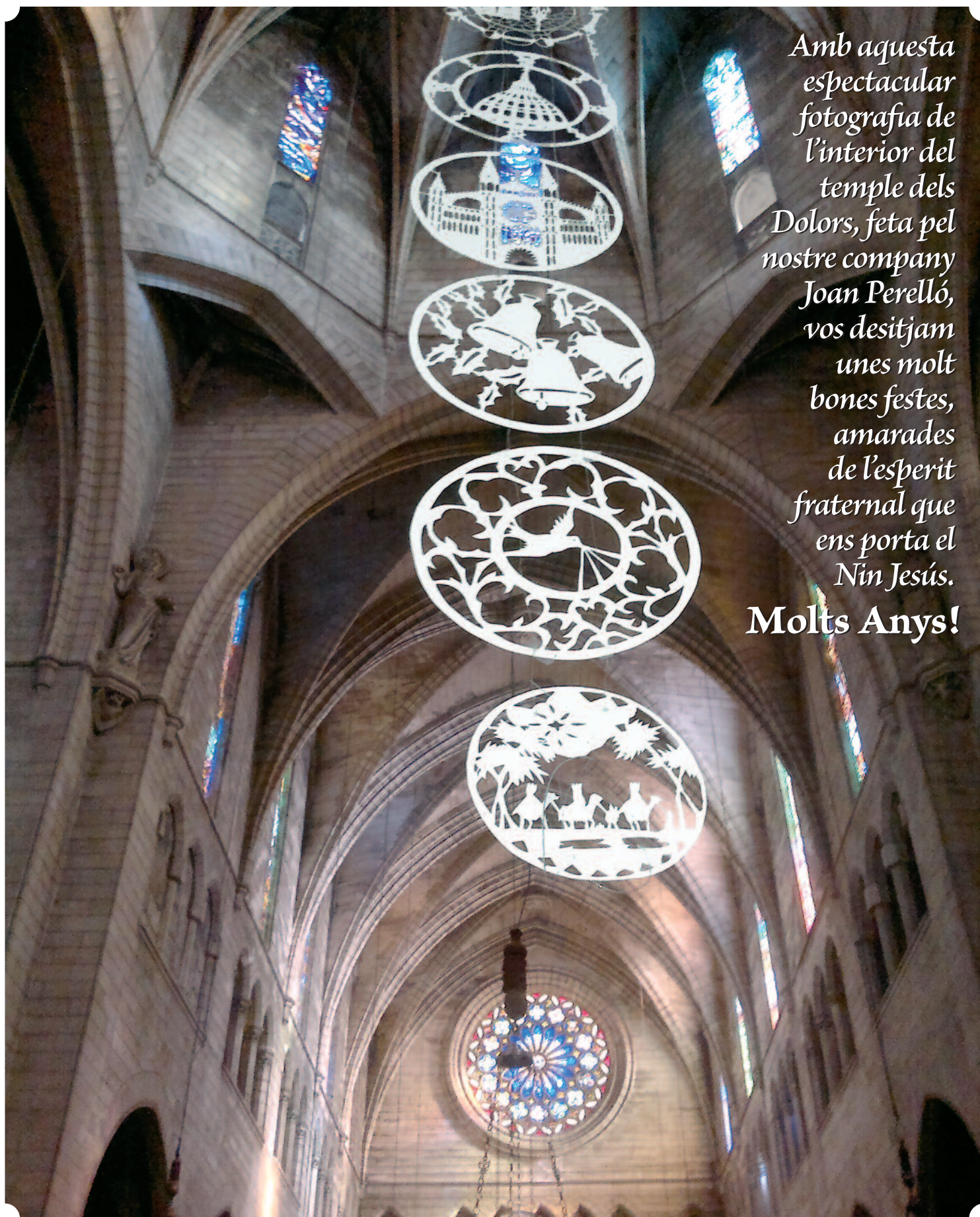

LLVERNA

Full de les Parròquies de Manacor

Dipòsit Legal: PM 1486-2011

Manacor, desembre 2016 • Núm. 42

Amb aquesta espectacular fotografia de l'interior del temple dels Dolors, feta pel nostre company Joan Perelló, vos desitjam unes molt bones festes, amarades de l'esperit fraternal que ens porta el Nin Jesús.

Molts Anys!

És Déu qui ve

om al Nadal. Una vegada més, Senyor, l'Església celebra la vostra vinguda. Al llarg de les quatre setmanes d'Advent hem tengut als nostres llavis les pregàries de desig i d'espera, els cants de promesa i d'esperança joiosa. I totes les misèries i les aspiracions i totes les certeses han cristal·litzat, durant aquest temps, al voltant d'aquesta paraula: Veniu!

Quina pregària més estranya! Perquè vós ja heu vingut, perquè vós ja heu plantat la tenda enmig de nosaltres, perquè ja heu compartit la nostra vida, amb les seves petites alegries, amb els seus llargs dies plens de preocupacions i amargors. Vós us heu mesclat íntimament amb la nostra pobra vida humana, fins al punt que quasi s'ha fet impossible distingir-vos dels altres homes.

Vós mateix us heu anomenat el Fill de l'Home: és possible d'imaginar una vinguda en què se'ns haguéssiu mostrat més proper? I tanmateix seguim pregant: Veniu! I la paraula ens surt del fons del cor; la pronunciam tan sincerament com els patriarques, com els reis i els profetes d'altre temps, que varen veure de lluny el vostre dia i el varen beneir.

Vós mateix em deis que ja heu vingut, d'una manera ben real: el vostre nom és Jesús, Fill de Maria. Us heu amagat davall les aparences d'un esclau, heu estat trobat

en tot semblant a nosaltres, heu entrat als nostres camins com un Déu amagat, silenciós i sense esclafits; heu fet camí amb nosaltres que caminam sense parar, que no arribam mai, perquè per a nosaltres tots els camins que hem seguit no són sinó una etapa.

Ara veig més clar el que ja sabia de sempre. Ben mirat, no heu vingut una vegada per totes. La vostra vinguda continua davant els nostres ulls: des de l'Encarnació fins a l'acompliment del temps present, només hi ha un instant. Deim que tornareu. I és vera. Però de fet no serà un retorn, perquè des del moment en què heu entrat a la nostra vida no ens heu deixat mai més.

Déu és l'Amor! La seva victòria ja s'ha realitzat i tots els torrents de llàgrimes de patiment que encara flueixen per la nostra terra han estat vençuts i s'han assecat a la mateixa font, d'ençà de la seva vinguda. Totes les nostres tenebres són com la nit que sembla més fosca abans que surti el sol.

Sempre vivim l'hora de la vostra vinguda; i quan aquest moment d'ara haurà passat, sabrem també que heu vingut. Donau-me, Senyor, de viure l'hora present de la vostra vinguda; donau-me de viure en Vós, oh Déu que veniu. Amén.

(Aquest text és una adaptació d'un escrit del teòleg alemany Karl Rahner)

INFORME DE LA COMISSIÓ INTERPARRO- QUIAL D'ACCIÓ SOCIAL

ESGLÉSIA DE MANACOR 2015-2016

"CÀRITAS"

Continuant amb la informació encetada el mes passat del resum de les diverses activitats dels grups que treballen pastoralment a l'Església de Manacor. Avui vos oferim el que presentà Càritas.

Tots sabeu que Càritas és una entitat de l'Església catòlica. Té com a finalitat promoure, orientar i coordinar l'acció social i caritativa de la Diòcesi, per tal d'ajudar a la promoció humana i al desenvolupament integral de les persones, sensibilitzar la societat i promocionar la justícia social. Càritas de Mallorca forma part de la xarxa estatal de Càritas Espanyola.

Càritas està formada pel grup de voluntariat i pels professionals.

Projectes a Manacor: • Atenció individualitzada i acompanyaments • Orientació laboral • Centre de distribució d'aliments (CDA) • Botiga solidària • Taller "Bona Traça"

Centre de distribució d'aliments

Des de Càritas intentam que la distribució d'aliments sigui cada vegada més digna tant per als voluntaris com per a les famílies que necessiten un suport per a cobrir les seves necessitats bàsiques d'alimentació i higiene.

CDA pretén ser un espai conjunt on acollir i atendre a les persones derivades de Càritas interparroquial, que no poden cobrir les seves necessitats bàsiques per trobar-se en una situació de greu precarietat econòmica.

Aquest projecte consisteix que les persones/famílies poden elegir els productes que més necessiten o desitgen amb el suport i seguiment del GAS, a través d'un sistema de puntuació.

Taller "Bona Traça": "Bona Traça" és un taller on es realitzen activitats dirigides a un aprenentatge d'habilitats socials, classes de castellà i d'habilitats manuals. Podem trobar un **taller de costura**, on es fan agençaments o adobs de tot tipus de roba, cremalleres..., i es realitzen diferents articles, com: coixins, estores, davantals, llevadors i diversos accessoris més. També es disposa d'un **taller de corda**, en el qual s'elaboren tota casta de productes amb cordes o cordells: cordar cadires, taburets, capçanes, senalles...

Botiga solidària: La idea bàsica que sosté aquest projecte de Xarxa de Botigues Solidàries de Càritas és posar a l'abast de la ciutadania el resultat de l'acció d'inserció social i laboral de tot el que es treballa als tallers de Càritas: roba se segona mà recuperada, articles de cordat, joguets reciclades i altres productes que suposen afavorir una nova alternativa solidària i mediambiental. La tenda es troba al carrer Pou Fondo, nº 28. Vos convidam a tots a passar-hi i comprar elements que a tots us poden servir.

Moltes gràcies!

Estimats Reis:

Com passa el temps; sembla que era ahir que us escrivia la carta i ha passat un any volant i això que hem tingut molta moguda, a nivell eclesial a la nostra diòcesi, a nivell polític amb el desgovern de Madrid, amb els tràgics successos a la nostra mar mediterrània amb els immigrants... però millor girar fulla i encarar l'any nou amb esperances renovades, il·lusions que no es mustien i ganes de millorar el nostre petit redol que, al cap i a la fi, és on potser encara podem fer qualche cosa.

El primer obsequi que vos deman en aquest any anirà destinat als polítics: Hi ha un medicament que es troba a les farmàcies i és diu "the memory", es pot adquirir en càpsules, sobrets i amb ampolletes per beure. N'hi ha dues modalitats la del "studio" pels més joves i la "senior" pels més majors. En podeu dur de les dues castes perquè uns i altres ho necessiten.

Aquest fàrmac ajuda a refrescar la memòria. Ja vos podeu imaginar perquè el vos coman: resulta que moltes de les promeses fetes en campanya electoral per aquests homes i dones que es dediquen a la política, un cop estan en el Govern, els fugen del cap; pobrets, sabeu que n'hi tenen de coses dins el cap!; per això necessiten aquest prodigiós medicament per recuperar la memòria i recordar-se que prometeren millorar carreteres, invertir més en cultura i educació, reduir llistes d'espera per visitar el metge especialista o passar pel quiròfan, no pujar els impostos... Veritat que ho enteneu? Idò ja no vos dic res més respecte a aquest tema.

El segon regal no va sobre la memòria, però sí sobre la imaginació. Ens manca molta imaginació i aquesta, per desgràcia no la podem adquirir ni a les farmàcies. Fa falta a molts de camps i en els indrets més variats, però la concretaré només en un: la diversió de molts de joves el caps de setmana. Gairebé la única manera de divertir-se que tenen es diu "botellón"; ho escric així perquè si vos pos una altra paraula, encara que sou molt intel·ligents, senyors Reis, tal volta no l'acabaríeu d'entendre.

I el "botellón", repetit amb freqüència, causa estralls no sols en el cos i el cervell dels jovenets/es que el practiquen (i això ja es greu per les repercussions que té a la llarga) sinó que la destrossa arriba també al mobiliari urbà, bancs, papereres, llunes de mostradors, faroles etc.

I no vos dic com queden els carrers de bruts.

Senyors Reis, no ens duríeu una mica més d'imaginació per a tots, joves i vells per mirar de trobar alternatives per a la diversió? Què sé jo, obrir un local per trobar-se, contar acudits, organitzar concursos de fer carusses, posar un piano i improvisar cançons, inventar-se històries fictícies i mirar de "vendre'ls" com a reals (ja sé que dic disbarats, però no parlem de tenir imaginació?) Ho deix a les vostres mans, però donau-nos més imaginació!

Sé cert que ja esperau que vos demani el regal per a la nostra Església. Me conformaria que ens duguéssiu les variades propostes que ens fa el papa, cada dia més sorprenents i agosarades encara que aquestes no venen embolicades amb paper de "celofan". Però a la nostra Diòcesi necessitam, a més, un sac ple d'esperança, de capacitat per admetre els valors dels altres, de convicció que hi ha moltes coses que depenen de nosaltres i no sols del bisbe; que aquest, sigui el que sigui, tindrà moltes qualitats però també defectes. Portau-nos bons Reis la humilitat sincera per saber descobrir també la gran quantitat de coses bones que feim i que no siguem injusts a l'hora de valorar-les.

I encara una darrera comanda: donau-nos generositat i disponibilitat per ser servidors dels germans més necessitats, dels qui estan a les foranes, dels qui només s'acosten a l'església per pidolar. Fent això sols farem el que el Mestre Jesús ens recomanà.

Acab de llegir la carta i estic astorat del que vos he demanat aquest any.

Per finalitzar amb bon gust de boca, regalau-nos, sants Reis, bon humor, aprendre a mirar les persones i les coses des del caire positiu i a riure'ns un poc cada dia de nosaltres mateixos. Segur que així serem més feliços. Per molts anys.

Andreu Genovart Orell

Els Reis

Partim del relat de l'evangeli

L'evangeli de Mateu ens ofereix una significativa contarella sobre uns savis d'Orient que arriben a Betlem, guiats per una llum meravellosa, i són portadors d'unes ofrenes molt especials per a Jesús, Messies-Infant: or, encens i mirra. Aquesta composició ens vol ensenyar una bona notícia: uns 'mags' savis vinguts de l'Orient cerquen la veritat i es posen en marxa per a descobrir-la. Ells entren amb la llum dels seus cors nobles, dins un món tapat de fosc.

La tenebra del mal ve representada per Herodes i la seva cort: són els poderosos que volen assegurar el seu propi poder, amb la seva mentida i la seva crueltat; menyspreen l'ésser humà i maten els innocents. Tot el contrari d'aquells homes bons que s'inclinen respectuosament davant la dignitat de l'Infant: descobreixen la grandesa de Déu en la petitesa de l'home, perquè Déu s'ha fet un nin fràgil. Els 'màgics' que provenen del paganisme, adoren el Fill de Déu encarnat en l'infantó de Betlem. Queda clar que el relat dels Savis o 'Reis' és ben aplicable a la nostra realitat d'avui en dia.

Els regals que ofereixen tenen un gran valor simbòlic: amb l'or reconeixen la dignitat i el valor inestimable de l'ésser humà. L'encens recull el desig que la vida d'aquest infant es desplegui i que la seva dignitat s'elevi fins al cel. La mirra és medicina per a curar la malaltia i alleugerir el sofriment.

No és estrany que el poble senzill partís d'aquest relat per a fer-lo arribar als infants, i que ells fossin els destinataris de la donat, de la tendresa i dels regals.

És ver que hem de reconèixer que molt sovint hem capgirat el missatge de l'evangeli i ens hem quedat amb aspectes superficials, que ha aprofitat el consumisme. Serà bo que recordem que els personatges que presenta l'evangeli cerquen Jesús, i el troben com aquell qui és 'Déu que salva'.

Records d'un passat

Passat Nadal i Cap d'Any, milers de nins d'arreu del món esperen amb il·lusió l'arribada del Dia dels Reis.

La Vigília dels Reis sempre havia estat una nit especial per a tots els nins i nines. Ja feia uns dies que havien escrit les seves cartes, i prometien fer molta bonda. Recordam que, fins a mitjan segle passat, dia 5 de gener a vespre, a la casa tothom anava enfeinat preparant les sabates per posar a finestres i balcons. Dins les sabates s'hi havien de posar faves, garroves i altres menjues per als cavalls dels Reis, a fi que deixassin bons regals.

Llavors es va començar a celebrar la Colcada: els Reis anaven a cavall per diferents carrers del poble i es trobaven a la plaça del Palau, plena de gom a gom, i on s'havia col·locat una gran estrella que representava la d'Orient.

En el moment de l'encontre, els tres nobles personatges se saludaven amb l'espasa a la manera oriental i entaulaven la següent conversació:

Rei Gaspar.- Venim d'Orient / guiats per l'estrella: / la de l'alba és ella / Jesús sol ixent.

Rei Melcion.- Es nota gran resplendor / per damunt aquella cova.

Rei Baltasar.- L'estrella que ens ha guiat / veig allà damunt posada. / Acostem-nos-hi aviat / i sabrem el resultat.

Tots tres.- Cert serà aquesta vegada!

La Colcada, avui

Actualment parteixen de l'escola de Sa Torre i van directament a l'església gran per a fer l'adoració de la imatge de Jesús infant, seguint després l'itinerari programat.

I com que ara és l'Ajuntament qui se'n responsabilitza, anam a parlar amb el regidor de festes, Mateu Joan, perquè ens informi de com es du a terme la 'colcada' dels Reis Màgics.

Quin temps fa que tens a càrrec l'organització i quines activitats programes?

Aquest és el segon any que organitz la festa. L'any passat vaig tenir molt poc temps, però enguany, ja des de principis d'octubre em vaig posar en contacte amb totes les persones més implicades, i mentre menjàvem un 'pa amb oli' posàrem fil a l'agulla.

En primer lloc, comptam amb un bon grup de persones que s'hi dediquen amb molt bona voluntat i de manera altruista. He d'afegir també que, en funció del pressupost, podem innovar i renovar carrosses i comparses. Enguany en Pere Pascual ens ha ajudat amb alguns esbossos.

Des de mitjan octubre, cada dimarts i dijous, de les 8'00 a les 10'00 del vespre, es reuneixen els reis, patges i gent més propera al local on guarden les carrosses de l'any anterior; allà remodelen les antigues o en creen de noves. Sovint acaben 'posant peus davall taula'.

He de fer esment també del sopar d'agraïment que feim, després de St. Antoni, per a donar les gràcies a tots els qui han ajudat a dur a terme la Colcada.

Com cercau els col·laboradors?

En primer lloc, faig de veure els protagonistes: els Reis, i els més veterans, que provenen de les associacions de veïns i altres institucions, totes elles involucrades en fer poble. També

intent engrescar gent nova, com l'escola de dansa 'Ivana', que l'any passat hi va prendre part.

Segons la vostra opinió, quin sentit té l'organització de la Colcada?

En primer lloc, he de dir que és la meva feina, la meva obligació com a regidor de festes. Però hi ha molt més: es tracta d'una festa molt especial, plena de tendresa. Intent animar la gent perquè hi participi, i creem tots junts la 'màgia' suficient perquè els infants gaudeixin, s'alegrin, s'emocionin, i amb les seves expressions d'innocència arribin al cor dels majors.

Qui són tots els qui participen en la 'cavalcada'?

És evident que els protagonistes per excel·lència són els personatges dels Reis Mags i els seus patges. Però també hi participen la Reina de Saba, la carrossa del 'carboner', amb la batucada 'Manafoc', els caparrots i la banda de música de la Salle i la banda municipal. En total, foren unes 300 persones les que desfilaren l'any passat. Des d'aquí vull agrair també la col·laboració d'Hiper Manacor i de La Caixa, amb l'aportació de tots els caramels que es reparteixen.

Volguérem també tenir una conversa amb els personatges principals de la festa: els Reis Melcion, Gaspar i Baltasar. Són en Toni Perelló, En Joan Nadal i en Leandro Salinas. Els demanàrem des de quan surten a la Colcada per a representar aquests reis, i què va ser allò que els va motivar a col·laborar. A més, parlàrem de les seves sensacions i de les seves emocions. També dialogàrem sobre el sentit de festa popular i el sentit religiós d'aquesta manifestació.

En Toni Perelló fa de rei Melcion i ens diu:

Ja fa 21 anys que surt representant el 'rei Melcion', i el qui m'acompanya com a patge és en Jaume Nicolau, des de fa dos anys. De ben jove jo també havia fet de patge. Llavors, de part de l'associació de veïns de Sa Torre, em proposaren interpretar el personatge del rei. La meua il·lusió ha estat sempre 'fer pinya' perquè la festa sigui un èxit.

El que sent el dia de la desfilada és una emoció indescriptible: sobretot m'encanta contemplar els ulls de sorpresa i de satisfacció dels infants.

Encara que domina el caire festiu, jo no el puc deslligar del caire religiós que està a l'origen d'aquesta celebració.

També tenim l'oportunitat de dialogar amb en Joan Nadal, 'rei Gaspar', que fa 23 anys que desfila, acompanyat del seu patge Fernando Serrano:

Jo som membre de la confraria del Calvari de la parròquia de Crist Rei, i un dia – a la fira del llibre de Manacor – la presidenta de la confraria em va proposar sortir a la Colcada fent de 'rei Gaspar'; li vaig respondre que 'sí' tot d'una, i encara segueix amb la mateixa il·lusió.

Interpretar aquest personatge em resulta molt gratificant, màgic, sobretot quan, des de la carrossa, captes l'entusiasme i l'alegria no sols dels nins sinó també dels pares i padrins; això fa que s'esfumi tot el cansament que havia aplegat en la preparació de la desfilada, i que agafi forces per a continuar any rere any.

Per cert, que fa uns quants anys ens va passar una bona feta, que és per contar: la meua carrossa estava adornada amb 'pirulins' i 'xupa-xups' enormes. Justament, davant el bar Condal, es va acabar el gasoil del tractor. Deixàrem la carrossa aparcada el temps necessari perquè duguessin un altre tractor. I, mirau per on! quan l'anàrem a enganxar, ens havien robat

tots els 'pirulins' i 'xupa-xups'. Quedàrem astorats i disgustats amb aquells reguitzers. Haurem d'anar més vius, una altra vegada!

En Leandro Salinas i el seu germà 'bessó' Octavio Enrique són dos morenets colombians, que ja fa temps que viuen a Manacor. Des de l'any passat es varen incorporar a la Colcada: el primer en el paper de 'rei Baltasar' i el segon com a patge.

En Leandro contesta les nostres preguntes i s'explica així:

En Jaume Nicolau que fa de patge del 'rei Melcion' em va oferir actuar com a 'rei Baltasar' en la Colcada. Ho vaig acceptar amb il·lusió, i em va resultar una experiència molt agra-dosa. Estic ben disposat i content de fer-la una altra vegada.

La veritat és que, abans de sortir, estava molt nerviós: no sabia si estaria a l'altura de les circumstàncies; però, mentre avançava, anava observant les cares de tota la gent: nins i grans, vells i joves, tots somrients i satisfets. Vaig sentir que el cor se m'omplia d'alegria i m'ho vaig passar beníssim, com un al·lot petit.

Pel que fa al sentit religiós que recorden els 'Reis', vull dir que som creient, encara que no molt practicant. Confés que 'fer de rei Baltasar' d'alguna manera em va copejar el cor, i que des de llavors procur tenir un millor tracte amb les persones que conec.

Moltes gràcies a tots per haver compartit les vostres experiències, i sobretot per fer participar tanta gent, especialment els infants, en aquesta festa dels 'Reis'.

Francisca Vicens i Bartomeu Tauler

Cridats a ser comunitat

Estam encara en ple temps d'Advent, però fent camí cap a Nadal, que està ja molt prop. Com a seguidors de Jesús de Natzaret, hem estat cridats a viure els valors del Regne i a anunciar-lo amb gestos i paraules, fent present en la vida de la gent la seva força transformadora.

Cada any, Càritas ens presenta un caire o aspecte d'aquesta vocació a través d'una campanya. La d'enguany (2016-2017) té com a lema "Cridats a ser comunitat" i està emmarcada dins la del trienni "Estima i viu la justícia" (2014-2017)

És cert que en el nostre món es duen a terme accions bones, comunitàries i solidàries, especialment quan hi ha tragèdies que ens commouen com puguin ser terratrèmols, inundacions o sunamis.

El fenomen de la globalització és un fet. El nostre planeta s'ha convertit ja en el "llogaret global" del que parlava fa anys Mac Luhan: el que succeeix a l'altra punta del món, en pocs moments és conegut a tot arreu i amb imatges en directe; per posar dos exemples recents, la mort de Fidel Castro o la tragèdia de l'avió en el que hi viatjaven els jugadors d'un equip de futbol i varis periodistes a Colòmbia. Aquest darrer fet provocà accions solidàries de record i condol.

A la vegada però, hem d'admetre que són més notòries aquelles accions de tancament i egoisme, que es donen amb molta freqüència a nivell individual, familiar i també dels pobles i nacions.

Amb el lema "Cridats a ser comunitat" Càritas ens convida a aprendre a viure en comú a la mateixa casa, que és la Terra. Tal vegada una persona tota sola no pot aconseguir molts de canvis per transformar el món, però si ens ajuntam tots i totes podem arribar més lluny.

Especialment els qui formam part de la comunitat cristiana sabem que no podem viure aïlladament ni desentendre'ns dels problemes dels altres germans

nostres que viuen prop de nosaltres. Feim camí junts i ens acompanyam mutuament. Som cridats a promoure relacions que facin present aquí i ara el somni de Jesús de Natzaret, la fraternitat universal. Per això hem d'anar teixint relacions des de la gratuïtat, la justícia i la misericòrdia, promovent la dignitat de tot ser humà i la defensa dels seus drets.

Però hem de començar a viure el sentit de comunitat primer entre nosaltres mateixos, els seguidors de Jesús.

Hem de confessar que a vegades no es nota aquest sentit de comunitat de germans; hi ha qualche celebració en la que pareix que sura més l'individualisme i "les meves devocions" que no el sentiment comunitari de compartir junts una mateixa fe.

Tots els que compartim el pa de l'Eucaristia estam "cridats a ser comunitat", de manera especial aquest temps de Nadal, en el que la nostra mirada i els nostres cors es dirigeixen cap a aquelles persones que estan més mancades d'atenció, afecte o recursos. És amb elles que podem

mostrar de manera especial el nostre sentiment donant-los una mà.

La campanya de Càritas és una bona ocasió per fer-ho. I de manera molt concreta ho podem dur a terme aportant joguetes pels nins/es que tal vegada per la festa dels Reis no tenen l'oportunitat de poder gaudir d'elles. No fa falta siguin noves; no fa res si són usades, mentre estiguin en bon estat. Si alguna necessita qualche retoc aquest es realitza en el taller de joguetes que té Càritas proporcionant eines per la inserció social i laboral de les persones que treballen en el taller.

Els qui tingueu el gust de fer aquest servei generós podeu fer arribar les joguetes a la tenda que té Càritas en el carrer del Pou Fondo, 28 a la nostra ciutat de Manacor. És una bona manera de participar a la campanya "cridats a ser comunitat".

Andreu Genovart Orell

“Era a la presó, i em venguéreu a veure”

L'Estat espanyol hi ha un total de set Centres d'Internament d'Estrangers (CIE), en els quals es calcula que, només l'any 2015, hi passaren uns 7.000 immigrants. Aquests centres són un lloc de reclusió per a aquelles persones estrangeres que han arribat al nostre país sense documentació, mentre esperen que siguin retornades als seus llocs d'origen. En nombroses ocasions, diverses entitats i algunes institucions han denunciat que s'hi violen de manera sistemàtica els drets de les persones internes. L'Església hi exerceix una tasca doble: acompanyar i denunciar.

Malgrat que parlem de persones que no són delinqüents, ja que el fet de no tenir documentació pot suposar l'expulsió del país però no és delictiu en el nostre Codi Penal, els interns són tractats com si ho fossin en aquests centres de detenció, que mantenen un vergonyós regust de les pitjors presons del nostre Estat.

Alguns dels testimonis de persones que hi han estat internes posen els pèls de punta: *“El que més impacta d'aquests llocs és la seva obscuritat. Les poquíssimes finestres que hi ha estan tapades i, durant tot el dia, la llum és elèctrica. Només hi ha un televisor en el menjador, i les dones solen estar allà tirades tot el temps. Tampoc podem baixar al pati cada dia. Però el pitjor són les reixes... les reixes et deixen clar que això és una presó.”*

O aquest altre: *“Mai no havia estat a la presó, però diria que al CIE va ser la meua primera vegada, després de tot el que hi vaig viure... No va ser gens diferent del que havia vist a la televisió o havia sentit dir sobre la presó. La manera com la policia m'hi va dur em va fer sentir un criminal... El que més record és que estava molt espantat, ja que em feia a la idea del lloc on en portaven.”*

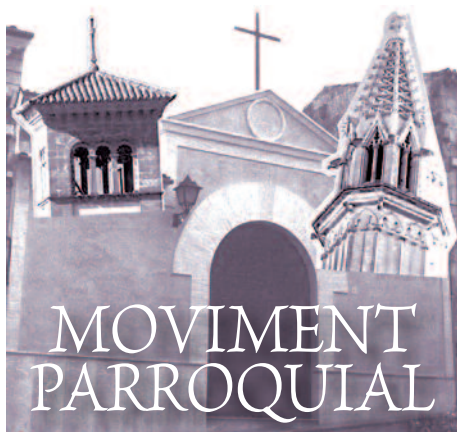
En un context de tanta injustícia i patiment, gairebé al marge dels informatius i de l'actualitat de la nostra societat distreta amb el consum desbocat de les festes de

Nadal, hi ha persones compromeses que duen la llum del Crist, que ve “a il·luminar aquells que viuen dins la foscor” d'aquest presidi, a canvi de res; només per amor a Déu i al seu Regne. És el cas de dues religioses, na Teresa Martínez i na Brígida Moreta, que dediquen de manera íntegra les tres hores que els permeten a estar amb els interns d'un dels Centres d'Internament d'Estrangers.

Acompanyar, servir i defensar. Aquestes són les tres línies d'actuació que inspiren les persones que, des de fa anys, fan feina en els centres de detenció de diferents països europeus. Com posen de manifest les religioses abans esmentades: *“Es tracta, en primer lloc, d'acompanyar, d'intentar humanitzar; de ser capaces de posar un rostre amable a una situació que és deshumanitzadora i que esqueixa la persona de dalt a baix.”*

L'Església, presència del Regne de Déu enmig del nostre món, s'ha situat en primera línia a l'hora de defensar aquests homes i dones retinguts. Sense fer molt de renou, amb la feina silenciosa i discreta de cents de voluntaris que, dia rere dia, acudeixen a aquests centres a acompanyar els immigrants, fer més suportable el seu dolor i assessorar-los jurídicament per a trobar una sortida digna a la seva situació. En una paraula, en intentar “colar” la Misericòrdia de l'Infant Jesús a l'altra banda de les reixes.

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 24 DE NOVENBRE
AL 16 DE DESEMBRE

Parròquia dels Dolors

Baptismes:

- Neus Truyols Obrador
- Miquel Àngel Truyols Obrador
- Juan Moreno Galmés
- Dani Moreno Galmés

Defuncions:

- Gabriel Veny Riera
- Francisco García López
- Catalina Barceló Bauzá
- Manuel Caballero Sánchez
- Miquel Brunet Galmés
- Domingo Canaves Versal

Parròquia de Crist Rei

Defuncions:

- Biel Ferrer Cuencas
- Francisca Caldentey Lliteras
- Margalida Juan Servera
- Antònia Lluïl Lluïl

Parròquia de Sant Pau

Baptismes:

- Llorenç Blai Barceló López

Defuncions:

- Guillem Morey Bosch
- Pedro Lliteras Puigròs
- Carmen Gomez Salcedo

CAMPANYA DEL REBOST 2016

Com cada any per aquests dies donam a conèixer la campanya de recollida de productes per cobrir necessitats bàsiques d'alimentació i higiene, que vol ser una crida a la solidaritat i al compartir.

Aquesta recollida està emmarcada al missatge de la campanya institucional "Cridats a ser comunitat". Les petites aportacions que feim entre tots i totes ens ajuden a fer un món més just. En aquesta campanya de Nadal d'enguany vos convidam a:

a) Col·laborar amb productes bàsics d'alimentació: (oli, briks de brou, llet, sucre, galetes) **conserves** (tomàtiga, paté, sardines, tonyina) **productes d'higiene i neteja de la casa** (xampú, sabó, dentífrics, raspalls de dents, lleixiu, detergent de roba)

b) Col·laborar amb una aportació econòmica per a la compra d'aquests productes. La podeu fer a les collectes de qualsevol de les Parròquies o centres de culte de la nostra ciutat o bé a Caixa Colònia de Pellença ES67 2056 0004 41 421800 0173. Concepte: rebost.

Tots aquests productes es distribuiran als diferents punts de repartiment de Càritas: Centres de distribució d'aliments que constitueixen una nova manera d'ajudar i atendre a

les persones que sol·liciten un suport en alimentació. En ells la persona o família pot escollir per ella mateixa el que necessita segons un número de punts que se li adjudiquen.

RECORDATORI

Convé tenir present que durant el període nadalenc algunes misses a les quals potser tenim per costum participar-hi quedaran suspeses. Per tal d'evitar sorpreses donam a conèixer quines són les celebracions que no es faran, dies i llocs. Dia 1 de gener, diumenge se suprimeix la missa de les 8 del matí a la Parròquia dels Dolors. Dia 5 de gener dijous, vigília dels Reis, se suprimeixen les misses vespertines de sant Pau i els Dolors.

ASSAIGS DE COMPLETES DE SANT ANTONI

L'experiència dels anys anteriors de fer alguns assaigs de completes va donant bon resultat ja que de cada vegada són més els joves que hi participen. Així es coneix més el significat d'aquesta pregària i se'l sap diferenciar del cant dels goigs, elements que ajuden a participar a aquest acte litúrgic amb civisme i respecte.

Els assaigs es duran a terme els dies **11 i 14 de gener a les 20'30 h. a la Parròquia dels Dolors.**

Creim que és d'interès, sobretot per a la història, fer constar els llocs i noms de les persones que interpreten el cant de la Sibila, fan el sermó de la calenda o escenifiquen el "Betlem vivent". Els d'enguany són aquests:

SIBILA

Capella de la Residència: a les 17,00 h.

Sibila: Martina Quetglas Barea

Monestir de la Santa Família de les Benedictines:

a les 18,00 h. Sibila: Catalina Gelabert Font

Vicaria de Son Negre a les 18'30 h.

Sibila: Aneck Uzoma

Parròquia de Crist Rei: a les 19,00 h.

Sibila: Encarna Valero Nieto

Església de Fartàritx: a les 19h.

Sibila: Martina Quetglas Barea

Parròquia de Sant Pau: a les 19,30 h.

Sibila: Catalina Sirer Melis

Parròquia de la Mare de Déu dels Dolors:

a les 20,00 h. Sibila: Antònia Gomila Gil

SERMÓ DE LA CALENDRA

Parròquia dels Dolors: Lúcia Amorós Bassa

Parròquia de Crist Rei: Costança Crespi Mayol

Parròquia de Sant Pau: Eugeni Muñoz Fuster

Vicaria de Son Negre: Marta Gomila Sánchez

BETLEM VIVENT

Parròquia dels Dolors:

Neus Gomila Galmés (Puríssima)

José Antonio Reyes Solera (Sant Josep)

Parròquia de Sant Pau:

Llúcia Santandreu Veny. (Puríssima)

Toni Bassa Julià (Sant Josep)

Valentina Martí (nin Jesús)